

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ път въ седмицата: Сряда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна.

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Коста Ранковъ

Къмъ абонатитѣ ни.

Скоро още 6 броя, и годината на вѣстника ни изтича. Всякой нашъ абонатъ и сѣмшленникъ знае, вървѣме, на какви силни и затруднения, материални и морални, сѣ изложени оппозиционнитѣ вѣстници у насъ, а особено при днешното мракобѣсно правителство. Само поддржката на нашитѣ съграждани, оказана въ началото на появяването на вѣстника ни, биде причината за да се атажираме съ редовното му излизане до сега. Ето защо найубѣдително молиме всичкитѣ си абонати, които не ни сѣ платили до сега, да възприематъ съ готовност квитанцитѣ отъ пощенскитѣ станции, или изкъ направо да внесѣтъ абонамента си.

Отъ Либералното Бюро.

Варна, 28 Май 1897 год.

Мрачно, тежко е положението у насъ. На кждѣто и да си обърнете погледа, вий все ще срѣщните господството на ужаснатата деморализация, която не е оставила нищо непожтнато.

Започнѣте съ изборитѣ и съ изборнитѣ учреждения. Напраздно вие ще дирите въ тѣхъ срѣдство за изражение на светлата народна воля, мощно упжтване за управление на общественитѣ работи. Тѣ — изборитѣ сѣ се прѣобържили вече на кървава арена, гдѣто измѣта на обществото прави изложение на свирѣшитѣ си инстинкти, като се туря въ услуга на една шепа бѣсни властолюбци, алчни срѣбролюбци, зловни сжщества. Лишаватъ ви отъ правото да искажете гласа си по държавнитѣ работи, бнжтъ ви, трепжтъ ви, а сетнѣ се провикватъ, безъ срамъ и стѣснение, че изборитѣ станжли мирно и тихо и че вий сте имъ дали довѣрнето си. Ако ли пъкъ нѣкой щастливъ случай спомогне да се прояви нѣгдѣ народната воля, тѣ скоро ъж задушаватъ и ъж замѣстжтъ съ свои произволъ. И за постигането на тая цѣль не имъ сѣ потребни голѣми усилия. Два кжеа книга: единъ министерски докладъ и единъ княжески указъ иматъ чудната мощъ да распжждатъ всеѣко Народно събрание, всеѣкой окржженъ съвѣтъ, всеѣкой общ. съвѣтъ, които сѣ сторили тежката вина да служатъ на общитѣ интереси, да диржтъ смѣтка отъ крадцитѣ и прѣхосницитѣ на народната пара. Въ какво окално положение трѣбва да се намира оня народъ, чистото общинско самоуправление е станжло играчка въ ржцѣтъ на единъ министръ отъ рода на Беневъ!

Погледнѣте сега на народното ни образование. Една нечестива ржка, движима отъ бѣсепъ егоизмъ, се е систематически завзела да прѣобърне учебнитѣ ни заведения въ полицейски участъци, безмълвни автомати, намира услада да убие у тѣхъ всеѣкой духъ за самостоятелност, да замѣни братската дружба съ шпионското подслушване, да изгони свѣтлината и въведе мрака. Борба тежка, отчаянна се води отъ учителитѣ, а особено отъ народнитѣ, които е дала вече стотини жъртви.

Ето ви и прѣдъ прага на сждилищата. И туку, въ тѣзи храмове на правдата, корупцията пуца корени. Отъ двѣ години насамъ

систематически се пропжждатъ отъ сждилищата всички опитни, способни и самостоятелни магистрати, за да бжджтъ замѣстени съ новаци, бездарници и влѣчуги. Ако искате доказателства за това, разгърнѣте Държавния Вѣстникъ и пораспитайте за личността на отчисленитѣ, назначенитѣ и повишенитѣ. А защо се прави всичко това? За да се прѣобърнжтъ сждилищата въ инструменти за печеление неосновни процеси, за покровителствуване на прѣстжпници-партизани, за прѣслѣждане на политическитѣ противници. Спомнѣте си за оставката на Попова!

Погледнѣте на народния поминѣкъ. Данѣцитѣ сѣ тѣй тежки, до толкова сѣ уголили народа, че по нѣкога нему идва на умъ злочестата мисль да съжелява за турското владичество. А кой не знае, че прихода отъ тия данѣци не се употрѣбѣва само за удовлетворение на повѣлителни държавни нужди, но и за поддържане на вѣстникари съ продажна съвѣсть, за откриване съвѣсѣмъ ненуждни служби, като срѣдство за прѣхрана на бездѣлници-партизани, за извършване на сжпни прѣдприятия въ полза на нѣкои правителствени хищници, за устройване на вакханални пиршества, за подкупни, за тлѣсти подарѣци на разни чужденци...

Услушайте се въ всеѣкидневнитѣ оплаквания срѣщу органитѣ на властѣта за незаконни арести и безчовѣчни малтретирания. Трѣпки ви побиватъ, като си помислите, че свободата, здравнето, па дори и живота ви се заплашва тѣкмо отъ ония, които сѣ облѣчени съ власть да ги бранжтъ!

Най-сетнѣ, като вѣнецъ на всичкитѣ ужаси, у насъ се появижх убийства на политическитѣ противници. Въ мрака, подкупени убийци, насърдени отъ обѣщанието за тѣхната безнаказанност, неочакванно нападатъ и убиватъ опасния противникъ на властѣющата партия. Стефанъ Стамболовъ, прѣвъ министръ, исѣченъ звѣрски, по срѣдъ бѣлъ денъ, на най-многолюдното мѣсто въ София; Тодоръ Георгиевъ, бивши Бург. окр. управителъ, излизайки, на мръкване изъ едно Софийско кафене срѣщо Двореца, получи въ главата нѣколко удари съ боксъ, отъ които паднж въ несвѣтъ; Свищовския кметъ, оприличенъ въ тъмнината на Такева, биде битъ до смъртъ въ София; Алеко, идейки отъ Пещера за Т.-Пазарджикъ, пада мъртъвъ отъ върлениитѣ изъ засада куршуми.

И авторитѣ на тѣзи ужаси не само, че не се стрѣскатъ отъ общественото негодувание, но съ дързостѣта на старъ злодей и притворството на единъ демонъ излизатъ да ронжтъ фалшиви сълзи надъ жъртвитѣ на тѣхната inferналност и бѣсно да се провикватъ, че „оппозиционнитѣ партии не само не се вълнуватъ отъ убийствата, но сѣ ги желали, сѣ спина сѣ ги очаквали да станжтъ, за да има съ що да се боржтъ за свойтѣ алчни цѣли“ (Прогр. бр. 60).

* *

Всеѣки вижда, че положението у насъ е едно отъ най-тежкитѣ. Трѣбва да се избави отечеството отъ тая задушна атмосфера. България не е и не може да бжде играчка въ ржцѣтъ на една шепа деморализирани и побѣсенѣли властолюбци. Тя има достатъчно честни, способни и смѣли синове, за да ъж избавжтъ отъ пропастьта, за да ъ възвърнжтъ спокойния и

веселия животъ. Врѣме е вече тѣзи нейни синове да забравжтъ личнитѣ незадоволства и да се стекжтъ подъ едно общо знаме за постигане на горнята цѣль.

Вразумѣте се, свѣстѣте се, господа!

По положението на земледѣлца. (Гласъ изъ Добричъ).

I.

Да се не лѣжимъ — пропастьта е прѣдъ очитѣ ни и поглѣща ежеминутно икономическитѣ ни сили. Положението на скотовѣдцитѣ и земледѣлцитѣ, особено въ двѣтъ околии — Балчикска и Добричска — е за оплакване. Никой не иска да се интересува отъ него, и да му се притече на помощъ! Самитѣ земледѣлци, като слисани, единъ другъ се обвиняватъ, срѣджтъ и даже спомогатъ за взаимното си побързо опростаиване. До сега нито единъ път не сѣ се събрали на конгресъ по своя инициатива поне въ единъ отъ споменжтитѣ два околийски центрове, за да обмислжтъ какви мѣрки трѣбва да се вземжтъ и прѣпоржчатъ на правителството за подобрънието на скотовѣдството и земледѣлието. Напротивъ, ний знаемъ, че правителството е прибѣгвало къмъ тѣхнитѣ съвети и опитност, нѣ, за жалостъ, тѣ сѣ биле искажвани отъ хора, които сѣ гледали първомъ личната си облага („да усигоржтъ себе си прѣдъ властѣта“) а послѣ сѣ се съобразявали споредъ вѣтъра каквѣто подухне. Ний говоримъ за ония Народни прѣдставители земледѣлци, които до сега земледѣлческия ни окржгъ испращаше въ Народното събрание и грижата на които бѣше да се скопосатъ сами за себе си т. е. да бжджтъ добръ съ правителството, което пъкъ отъ свои страна чрѣзъ агентитѣ си имъ се отплащаше щедро за поддржката. Такива сѣ биле и сега сѣ още всички депутати-земледѣлци, общин. кметове и явни партизани на властѣта. Ето по коя причина не се е подигало гласъ за несправедливото облагане на земледѣлца въ Народ. събрание и когато рѣчь е ставало за намаление и подобрене изъ правителствениитѣ кржгове, тия sui generis доброжелатели и защитници на земледѣлието сѣ жукали и гледали на себе си да намалжтъ и себе си да турнжтъ въ исключително положение. Ний знаемъ много кражби и мошеничества, извършени на врѣмето отъ подобни народни прѣдставители, които сега се слагатъ прѣдъ послѣдния старши полиц. стражаръ, само и само да не се дигне булото на патриотическитѣ имъ заслуги. Обаче добръ щѣне да бжде, правил. самъ да се интересува отъ тия икономически работи и да изучи напр. поземелния налогъ, владѣнието на земитѣ, обесбванието на цѣли села и райони като какъ тѣй сѣ станжли? То не трѣбва да лежи на тоя умъ, че г. Х е крупенъ земледѣлецъ, който, по случай на едно само миропомазане на прѣстолонаследника, подарява 100 овна и нужнитѣ декари за отгледването имъ; или пъкъ че г. З е старъ земледѣлецъ съ влияние на цѣлата околия, та не е добръ да се настройва срѣщо властѣта, макаръ и да не плаща достатъченъ поземеленъ налогъ за неизмѣримитѣ си полета въ сравнение съ обикновенния земледѣлецъ и т. н. т. Ний канимъ

поне слу; тересува; разръш; и на хазна. метство да се заин- отъ справедливото; алко ще се спомогне; ебнитъ земледълци, като успѣхъ да издирѣтъ *скритото и замолеленото* отъ даждия и земи. И какво е положението на нашия земледѣлецъ-скотовѣдецъ въ тия двѣ око- лия?—Най плачевно, защото е прѣтоваренъ съ не- поносими даждия и защото, като *плаща поземеленъ налогъ и бегликъ* за едни и същи земи, на които той оре, пасе стадата си или оставя мъртви, — два и три пѣти му се дере кожата. Да се объе- нимъ. Слѣдъ въвежданieto закона за поземел- ния налогъ всички скотовѣдци (овчари), които едновременно бѣхъ и земледѣлци, станяхъ дѣй- ствителни ступани на земята си, т. е. можехъ да ги експлоатиратъ по какъвто щѣтъ начинъ: или да ги свѣхътъ, или да ги оставѣхъ за паст- бища, или да ги даватъ подъ наемъ и т. н. т. За всичко това, споредъ закона за поземелния налогъ, ступанина на земята си исплаща на пълно правото на хазната, безъ да се вземе подъ внимание дали той е ималъ възможность да обработва прѣзъ годината деклариранитъ си земи. Това право на държавата съставлява из- вѣстия поземеленъ налогъ, който се плаща по опрѣдѣленитъ отъ послѣдното нумуне оклади и за събиранieto на който често пѣти се при- бѣгва до екзекуция или до неразбранщина, като се допускатъ отъ властѣта такива *живодерства*: да се продаватъ единъ чифтъ юнци на 4 год., ку- пени за 800-1000 гр. съ пари подъ *лихва лих- варска* (20-30%) отъ извѣстни Балчик. и Добр. лихвари, за 200-250 гроша и кобили съ кон- чета, които струватъ отъ 1000-1200 гр. най- малко и които сж двигателната сила на земле- дѣлеца, — да се продаватъ за 350 400 гр. Много други такива най-важни артикули за повдигание благосъстоянието на земледѣлеца се заграватъ отъ държавния контролоръ за дългъ на хазната, безъ да се попита какъ се е той образувалъ и дали хазната не е длъжна на тоя нещастникъ, когото е експлоатирала най безсмисленно съ го- дини и въкове. Ний не искаме да расправяме историята на това нумуне, което разори земе- дѣлцитъ и ги прѣтовари съ крайно несправед- ливъ и много по-тежкъ отъ турския десятъкъ данѣкъ. Всѣкой, мислимъ, помни още *ония фа- мюзни инструкции*, споредъ които трѣбваше да се вързватъ устата на конѣтъ въ хармана на нумунето, сноповетъ да се прѣнасятъ съ черги, като смъртъ и земледѣлци да ходѣхъ голи, боси по оная жегга, за да не би нѣкое зрънце отъ нумунето да влѣзе въ калевритъ или въ сѣж- санитъ джебове на земледѣлческитъ служители. Даже тогавашното правителство има нахално- стѣта да се похвали че спечелилѣ отъ десятѣка нѣколко милиона повече отъ колкото било прѣд- видено въ държавния бюджетъ!

Ще констатираме само истината, която до сега ни окръжж. управителъ ни окръжж. съвѣтъ *по право и длъжность* не сж сиѣжали да впи- шихъ въ годишнитъ си отчети, а именно, че ко- гато се снемаше нумуне прѣзъ 1893 год., сто- кила жито се продавахъ отъ 18—20 лева (държ. десятѣкъ на пр. на Балч. Околня се продаде прѣзъ таа година 18 80 л.), а отъ тогава до минжлата година едвамъ достигнж до 8 лева и 50 ст. 100 килограма и, най сетѣхъ, когато отъ послѣдния октомври цѣнитъ почнахъ да се въс- качватъ отъ 9,50—12,50 л., земледѣлцитъ не мо- жихъ да се възползуватъ, защото бѣхъ прѣдали хранитъ си на житаритъ търговци съ ниски цѣни. Ще каже, отъ 1893 год. до 1897 год. земледѣл- цитъ не сж можле да иматъ цѣната върху която имъ се прѣсметнж нумунето и състави оклада за поземелния имъ налогъ, безъ да вземаме подъ внимание и загубитъ отъ неблагоприятни условия и спжнки, които имъ се испрѣвахъ било отъ хо- рата, било отъ природата. Отъ това явно се вижда, колко тежко паднж поземелния налогъ на земледѣлеца и вмѣсто полза и подобрене да има съ прѣмахманието на турската десятѣчна система, ний виждаме *двойно и тройно* да се взима отъ земледѣлеца налогъ, особено на до- бруджанския земледѣлецъ, който, както казахме, плаща за една и сѣща земя и поземеленъ на- логъ и *бегликъ* за овцѣтъ си, които пасжтъ по нивята и угъритъ му, — а това на чистъ Бъл. езикъ ще каже: намѣсто вѣжда да поправимъ, извадихме очи.

Единъ примѣръ само, за да си обяснимъ подиръ това наистина ли е намалено даждieto на земледѣлеца, или е само залганъ той, като малко дѣте сръщо панаири, отъ днешнитъ упра- вници, които най много го оплакахъ когато бѣхъ *„сѣдинена оппозиция на минжлия раси- нический режимъ“*. Сѣдинина земледѣлецъ трѣб- баше да плати на пр. 100 лева при едно закон- но, а не *чудовищно*, нумуне, поземеленъ налогъ; нъ отъ горѣизложеното видѣхме, че той се прѣ- товари съ 150 лева повече, било отъ цѣнитъ на хранитъ, които спаднахъ на половина почти (и въ продължение на 5—6 год. стоѣхъ такива) отъ хубавата цѣна прѣзъ годината на нумунето — 1893 год. — било отъ фамьознитъ инструкции и отъ усърдието на контролоритъ, които взема- хъ за нумуне отъ най-първокачественитъ нивя снопи. Това се признаваше отъ едновременнонитъ сѣдинени оппозиционери. Виждъ икономич. изуч- вания на г. Гешева сж прѣдъ очи, който каза още за държ. ни бюджетъ, че е като единъ брашненъ човалъ, който ще се издѣне отъ не- поносимитъ тежки налози. Минжлогодишното на- маление 20% на земледѣлеца снema 50 л. отъ прѣтовареностѣта, — а отъ друга страна само на прѣтоваренитъ 100 лева той сега плаща: 20% общински, 15% окръжни, 5% училищни и 10%

други непрѣвидени за желѣзници, височайши сръщи, министерски расходки, полицейски избо- ри и пр. пр. които събрани даватъ повече отъ 50% налогъ вънъ отъ държавния. Дѣ е тука намалението? По видимоу, държавата наистина намали на земледѣлеца извѣстенъ процентъ вър- ху прѣтовареностѣта на даждията (десятѣка), а пѣкъ върхнинитъ погълнахъ това намаление и въ резултатъ получи се — „солѣта за брашно- то“, или „далъ Колю — зелъ Колю“. Дѣ е тука на- малението, за което се дигнж една аларма изъ правителственитъ вѣстници? Защо бѣхъ изис- кванитъ отъ полицейскитъ власти благодарителни телеграмми, съ които днешнитъ управници кара- хъ селянитъ-земледѣлци да злословѣхъ и испи- ватъ купъ глупости по адресъ на оппозицията? Шевѣтъ излѣзе съ бѣли конци и нашия *плачко* за икономическото отпаданье на страната ни отдалечъ се очѣртава съ крокодилскитъ си сѣл- зи и финансови дарби!...

А. КОНСТАНТИНОВУ!

Пакъ кръвъ протече!... Пакъ жертва паднж!...
Днесъ пакъ горчиви сѣлзи се лѣхътъ!
Пакъ с' мракъ покри се нашия сводъ
И пакъ надгробни сѣлзи се лѣхътъ!

И днесъ исчезнж една звѣздица,
Що в' небосвода ярко блестяше;
Що бѣ плашило за мракобѣсѣтъ,
Която в' мракътъ мощно горѣше!

Днесъ пакъ отново в' нашѣтъ очи,
Рукватъ сѣлзитъ в' буенъ потокъ!
Пакъ се понасятъ нашѣтъ проклятия
Къмъ грезни демонъ и кръволокъ!...

Пакъ ние плачимъ, пакъ ний тѣжиме,
Пакъ ний чернейме с' сѣлзи в' очитъ!
Пакъ нашѣтъ братя падатъ убити
И то — о! срамъ! — отъ насъ самитъ!...

Мила, Българю! роде поробенъ;
Роде, вѣвъ трауръ вѣченъ обвитъ;
Роде, съсъ кърви, сѣлзи порѣсенъ,
Роде, съсъ свои жертви покритъ;

Роде, посърналъ — вѣчно почерненъ;
Вѣчно посраменъ и поруганъ —
Проливай сѣлзи, грозно проклинай,
Тѣзи изрѣди, таѣзъ мръсна зганъ!

Прѣклинай, роде, проклинай грозно,
Тѣзъ, що вѣвъ трауръ хвърлихъ тебе.
Що те проядатъ, що те иземукватъ
И като черви сж впити в' тебе!...

О! кълня, роде, кълни ти всичкж,
Що те продаватъ, кат' мръсна стрѣвъ!

ПОДЛИСТНИКЪ.

ОПИТЪ

за

РѢШАВАНИЕ НА ИСТОЧНИЯ ВЪПРОСЪ

Пише *Не-дипломатъ*,

Прѣводъ отъ в. „Русский Трудъ“.

(Продължение отъ брой 43).

IV.

Цариградъ не трѣбва и не може да бѣде столи- ца на Русия, защото е твърдъ отдалеченъ отъ нея. Той не ни е потребенъ, нъ намъ е необходимо да имаме въ рѣцѣтъ си ходѣтъ въ Босфора и неходѣтъ въ Сръдиземно-море. Иначе нашитъ черно-морски бръ- гове никога нѣма да бѣдѣтъ защитени и могатъ въ вѣко време да бѣдѣтъ бомбардирани и развалени. Ако плаванieto на военнитъ ни кораби по Босфора бѣде свободно, то не можемъ да бѣдемъ сигурни, че единъ день румѣнитъ и българитъ ще бѣдѣтъ безъ военна флота, която може да се присѣдини къмъ не- приятелската, а особено цомъ Австрия смѣне по Дунава военния си флотъ въ Черно-море. Ето на- такива основания, ни най-малко не враждебни и не противни на грѣцкитъ интереси трѣбва да е въпро- сѣтъ за Цариградъ. Въ грѣцитъ Русия несъмнѣнно желае да има приятели и вѣрни съюзници. Нъ отъ друга страна нѣкъ тя не може да допусне щото Ца-

риградъ да бѣде лишенъ отъ всѣкакво значение и да се обърне въ нѣкакъвъ си космополитически градъ. Отдалеченото бѣдѣще на Цариградъ, който нѣкогашъ е ималъ такова всемирно значение, намъ е повѣзвѣстно, сѣщо тѣй и бѣдѣщето на Гърция. Ний говоримъ за най-близкото бѣдѣще, което може да настѣпи или днесъ или утрѣ. Въ тоя случай ний пожелаваме, щото ако се раскапе Турция, отъ Цариградъ и окръжава- щата го територия, която може да се опрѣдѣли така: отъ г. Мидия (на Черно-море) като се тегли права линия по началото на р. Еркене (Карта-дере) до вли- ваннето ѝ въ Марица, послѣ по р. Марица до Архи- нелатъ, всичка тѣзи територия може да образува една автономна областъ, която да заключава въ себе си Дарданелитъ, заливитъ Сароски, Яноски и Мрамор- ното-море. При това Цариградъ трѣбва да стане столица на цѣлия Балкански Полуостровъ съ запазва- ние за населението му езика и националноститъ му. Правото да се назѣхъ укѣрѣленията на Босфора и Дарданелитъ трѣбва да принадлежи на Русия, на това основание понеже руския царъ трѣбва да бѣде главата на Балканския съюзъ.

Въпроса за Цариградъ не рѣшава още напълно неточния въпросъ. Трѣбва да се примѣхътъ не само грѣцитъ съ българитъ и сѣрбитъ, нъ и сѣрбитъ съ българитъ. Какъ ще се опрѣдѣли границата на грѣц- ката, сѣрбската и българската народности въ Македо- ния и на грѣцката въ Тракия? Най-добрия изслѣд- вателъ на народноститъ на Балканский Полуостровъ може да се счита нѣмекия картографъ Киппертъ, картата на когото бѣше прѣдставена на Ц-градската Конфе- ренция въ 1876 год. Нъ, за съжаление, той не е от-

блъзгалъ сѣрбската народностъ въ Македония, която не се признаваше отъ Турция. (Сѣрбитъ бѣхъ винаги бунтовници въ очитъ на турцитъ, а българитъ — покорни рай). [Кой ли му е разказвалъ такива дивотии? Хасѣлъ православенъ московецъ! б. р.] При всичко това не е мѣчно да се опрѣдѣли *Сръбско-Македонския езикъ*. Сръбско-Македонския езикъ владѣе до самитъ бръгого на Прѣспенското и Охридското езеро и послѣ прѣзъ Водинъ дохожда чакъ до самия Серсѣ. Прѣ- ходната граница между българското и сръбско-маке- донското нарѣчания трѣбва да бѣде опрѣдѣлена отъ р. Струма до р. Демиръ-Хисаръ. Всичкото простран- ство, което отива на Истокъ отъ р. Струма съ права линия до югоисточната граница на Источна Румелия, трѣбва да се остави на българитъ. Съ това ще да се прѣбрати расправата между българи и сѣрби. Въ тоя случай, както историческитъ, тѣй и етнографическитъ права ще да бѣдѣтъ на сръбска страна. Всичкото пространство не може да не се признае за населено съ сѣрби. Даже на картата, прѣдставена на Цари- градската Конференция прѣзъ 1876 г., въ казитъ Од- ринъ и Енидже се отбѣлѣзва за прѣобладающъ еле- ментъ с показана грѣцката народностъ, а въ Доирѣнъ турската, безъ да се споменува за другитъ по южни мѣста. Сега остава да кажемъ нѣщо за онаа частъ Македония, която лежи между Струма и Тракия. За- таа частъ най-много се каратъ грѣцитъ и българитъ. Историческото право е въ полза на грѣцитъ, а до нейдъ и етнографическото. По картата прѣдставена на Цариградската Конференция прѣзъ 1876 г. казитъ: Серсѣ, Захво, Кавала, Енидже, Кумурджия, Демю- тика, Едрене всичкото пространство между тѣхъ и

Що в' тебѣ пороци всѣдихъ черпи
И кръвъ проливатъ — човѣшка кръвъ!...

Тѣзъ, що те мѣчатъ, що те убиватъ,
Тѣзъ, що за злато и власть зинахъ!
Безъ срамъ, кат' Юда, що те прѣдаватъ
И кат' Христѣ те на кръсть расплѣхъ!

Кѣли и вѣчно, кѣли, народе!...
Народе, бѣденъ — рабе, вѣковенъ!
Проклинай злѣчно — нек' твоитѣ клятви
Гърмѣтъ в' едно съсъ стопѣтъ оковенъ!

А вамъ, убийци, а вамъ изроди,
Пращамъ и моитѣ отровни думи!
Пращамъ ги — нека в' сѣрца ви злюбни
Тѣ да се впишѣтъ, като куршуми!

Какъ вий безъ трепетъ рѣцъ вдигнахто
Кѣмъ тозъ, що бѣше отъ насъ любимъ?
Охъ! какъ сѣрца ви, какъ се не свихъ,
Та да прѣдварятъ пушечний димъ?

Охъ, какъ, злодѣи, охъ, какъ — кажете —
Какъ тѣй чела ви не прѣблѣдихъ?
Какъ грѣмъ, молния, ударъ внезапенъ,
Мъртви тѣла ви тамъ не сринахъ?

Да, какъ убийци, да, какъ палачи,
Тогазъ рѣцъ ви здрави остахъ? —
Кой бѣ тозъ демонъ, тѣзъ грозни мисли
Кѣмъ туй злодѣйство, що ви тласнахъ?

О! знамъ злодѣи, вашитѣ мисли,
Вашѣтъ кроежи — о! всичко знамъ!
Знамъ кой ви вдѣхъ тазъ мисль грозна,
Нѣ ще прикриѣхъ всичко отъ срамъ!...

А сега вие бѣдѣте бодри,
Нека се радватъ души ви черни;
Нека сѣрца ви тупѣтъ отъ радостъ,
О! нека, нека, твари мизерни!

Той вечъ го нѣма, нѣма го тукъ —
Легихъ отъ вази младъ той вѣвъ гроба!
И сега вече плувайте в' радостъ,
Нек' тържествува вашата злоба!

Нѣ, о! помнѣте, адеки творения,
Че день за сѣдба за васъ настава!
Че тозъ день свѣтъль близкъ е, знайте!
День на последна, грозна расправа!...
Варна, 14/у 97 г.

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

В Ж Т Р Ъ Ш Н И.

Новеличъ — Пловдив. Градоначалникъ — арестуванъ отъ сѣдебнитѣ власти, като съучасникъ въ едно открито скандалиозно убийство на една

чужденка до града Пловдивъ. Тойзи Новеличъ е сѣция оми, който бѣше градоначалникъ въ града Варна прѣзъ 1895 год., когато г. К. Ранковъ, въ качеството на Кметъ и Народенъ прѣдставитель, бѣше протестираля противъ полицията, че тя поддържа шайка въ града, за да терроризира оппозиционеритѣ! Той е сѣция оми, който като градоначалникъ на Стоилова въ града ни прѣзъ това врѣме, даване наставления на шайкаджинтъ, да „бикѣтъ оппозиционеритѣ и да гледатъ да не пушатъ кръвъ!“ Всичко това, по единъ вий-нагледенъ начинъ, се установи въ сѣдилището и г. Ранковъ биде оправданъ отъ обвинението, че клеветялъ полицията. Какво направи, обаче, подиръ това г. Стоиловъ съ тоя недостоеенъ началникъ, който отъ единъ лакей при Княза, благодарение на обстоятелствата, достигна да биде градоначалникъ въ първитѣ градове на една чужда за негова държава? Нищо и положително нищо. Напротивъ той възнаграждаше подобни лица и ги държеше на служба недостойно, когато тѣхното мѣсто бѣ въ тюрмата. Обаче злодѣца си е такъва винаги. Ето го днесъ Новеличъ, като единъ злодѣецъ лѣжи въ тюрмата. Хакъ му е!

— Извѣстния „правственникъ“ *Д. Цухлевъ*, който щѣше безъ малко да стане жѣртва на злитѣ ухищрения и прищевки на една учителка въ Сливенъ, когато бѣше училищенъ инспекторъ, — сега по прѣпорѣката на *самоотвърления си другаръ по моралтъ*, е Директоръ на Българскитѣ училища въ Браила. Чудно ни е какъ влашкитѣ духовни власти сѣ позволили на такъвъ единъ всеизвѣстенъ моралистъ — въспитателъ да държи рѣчь отъ църковния амвонъ на 11 Май т. г. и какъ браилчане, уповани само на едни прѣпорѣжки на министра Величкова, сѣ се съгласили да приематъ за директоръ на училищата си приличния му по всичко другаръ и сподвижникъ *Д. Цухлевъ* и да оставѣтъ даже женитѣ си да се записватъ членки на новосъставеното отъ *Цухлева* читалище съ цѣль за **нравствено** повдигане на членовѣтъ му. Смѣшно!

— *Българскитѣ търговски агенти въ Македония* сѣ: *Шошовъ*, бивши чиновникъ въ екзархията, въ Солунъ; *Н. Стойчевъ*, бивши министръ, въ Битоля и *Д. Ризовъ*, публицистъ, въ Скопие. Най-сполучливо е назначението на г. *Д. Ризова*, комуто, споредъ насъ, мѣстото бѣше съ Солунъ, а не Скопие.

М Ъ С Т Н И.

Манжлата недѣля, на 25-й того, въ женското читалище „Саморазвитие“ имаше четение „Върху основитѣ на семейното здравие“. Идѣщето общо четение ще биде въ сръда, 4-й Юний,

Мидия е показано, че е населено съ гърци. Колкото до Тракия мѣчно е да се направи едно доброволно разграничение между гърцитѣ и българитѣ, защото последнитѣ като желяхъ да завладѣхъ Цариградъ и Архипелага нѣма да се съгласятъ съ Гърция. Затова най-добръ ще да е да се образува отъ Тракия и частъ отъ Македония, на юго-истокъ отъ р. Струма, особенно Тракийско-самостоятелно господарство, напиримъ, съ столица Едрене съ това ще се тури край на распраата между българии и сърби.

V.

Таково е справедливото раздѣляване на Турция. Нѣ и съ това раздѣляване не се свършва источния въпросъ, защото сърбитѣ, като получѣтъ прѣдшиитѣ си владѣния въ Македония и Стара Сърбия, ще да се обзрѣхъ къмъ подчиненитѣ си братия въ Босна и Херцеговина и други. Веднашъ Европ. Турция не съществува, трѣбва да се свърши и врѣменното заемане отъ Австрия на Босна и Херцеговина. Нѣ какъ и кой ще накара Австрия да очисти тѣя области? Ето именно и кѣдъ е необходимъ балканския съюзъ. Кѣмъ сърбитѣ и черногорцитѣ доброволно ще се присѣдинѣхъ гърцитѣ, които мразѣтъ Австрийцитѣ, а още повече Румжнитѣ, които желяхъ освобождението на сънародникитѣ си отъ Австро-Маджария. Въ тоя случай интереситѣ на Русия искатъ, че като Сърбия и Черна-гора, тѣи и Румжнии да бѣдѣхъ поддържани отъ насъ (срѣщо кого? Р.) Не мислимъ, че Германия лесно ще да може да защити тогава Австрия, която ще раздърпатъ и не присѣдиненитѣ още къмъ Италия италиянци (въ Австрия ги има повече) една война

между Руссия и Франция отъ една страна и Германия отъ друга, на да ли ще биде споредъ силитѣ на последната срѣщо Австрия, ако би тя да биде, то нѣма да има нужда отъ значителни сили, особенно когато Руссия има за цѣль да освободи православнитѣ сърби и ромжии и да присѣдини къмъ себе си своитѣ русии отъ Галиция, Буковина и Задкарпатска Руссия, както и да даде правдинитѣ на другитѣ славяни — чехи, хървати и др., съ които сега се наслаждаватъ въ Австрия само маджаритѣ и поляцитѣ.

Ромжнитѣ иматъ пълно право да присѣдинѣхъ къмъ себе си Трансильвания и Источния Банатъ, западнитѣ части на Великоварадински и Аратски окрѣзи, както и южна Буковина. Въ всички тѣя области има повече отъ три и половина милиона ромжии, които съставляватъ $\frac{3}{4}$ отъ цѣлото население на тѣя мѣста.

Сръбско-хърватското население обема Хърватско, Славония, Далмация, Крайна, Истрия и Западна Банатъ. Прѣдъ видъ на религиозната разлика и вражда, която съществува между сърби и хървати, безъ да се гледа общността на езика, мнозина сръбски патриоти отказватъ да се съединѣхъ съ хърватитѣ, като се страхуватъ да не изгубѣхъ първенството положение въ Сръбско-Хърватското царство. За това сърбитѣ неказватъ желание, щото къмъ Сърбия, освѣтъ тур-сръбскитѣ провинции, т. е. Стара Сърбия, Сѣв. Македония, Босна и Херцеговина, да бѣдѣхъ присѣдинени отъ Маджарско: Сирия, Бачка, бившата Военна Граница и частъ отъ Славония, въ които има православни сърби повече отъ 1,700,000 души. На Черна-гора може да се даде Бокко-Которския окрѣгъ, въ който има до 50 хиляди православни сърби, частъ

въ 3 часа слѣдъ обѣдъ. Входѣтъ е свободенъ за всѣка гражданка.

— Единствения бездѣльникъ въ града ни, който по полицейска милость и благоволение се назначи народенъ прѣдставитель, като видѣлъ че съ депутатството само не ще може да се храни, турнахъ си кандидатурата и за Директоръ на Бѣлг. Пароходно Дружество. Той се помислилъ, че по сѣция полицейскитѣ начинъ и незаслужено ще му се даде и тоя деликатенъ постъ, като депутатството. Много ще има да се прозива!

— Врѣмето за държавнитѣ испити на учители и учителки приближава, както и годишнитѣ испити се почватъ тѣя дни; обаче ний не можемъ да дадемъ никаква свѣдѣния по производството имъ и распрѣдѣленieto на прѣдметитѣ, понеже и това съставлява за редакцията ни — *държавна тайна*. Директори, помнѣте, че едновременно народни труженци — даскалитѣ съ саморѣжни билетчета канѣхъ гражданитѣ да присѣтствуватъ на „испитанията“.

ДОКЛАДЪ

отъ цензоритѣ на Българското Търговско Пароходно Дружество въ гр. Варна.

(Даваме на тоя докладъ гласность, защото събранието на дружеството рѣши да му се не дава гласность, понеже имало неприятни работи за хода на дружеството).

Долгоподписанитѣ: Георги Желевъ, Христо Бѣковъ и Тодоръ Някшевъ, цензори на Българското Т. Пар. Д-во, като разгледахме само прихода и расхода, защото въ никой правилникъ не ни сѣ указани нито правата, нито длѣжноститѣ, на това Д-во отъ 1-й Августъ до 31-й Декемврий 1896 год. намѣрихме, че както направенитѣ прѣзъ това врѣме расходи, тѣи и постѣпанитѣ приходи, сѣ вписани въ книгата вѣрно и точно. Има, дѣйствително, почти отъ всичкитѣ агенти по нѣколко извлѣчения отъ кассовитѣ имъ книги не върни, но контролата е заблѣзала тѣзи неточности своевременно и надлѣжнитѣ поправки сѣ направени.

I. Расходъ:

Всичкитѣ расходи направени прѣзъ това врѣме иматъ оправдателни документи. Само расходитѣ по фарово и карантинно права, исплатени въ Цариградъ, сѣ оправдани съ расписки отъ агентина на Д-вото ни, а не съ формални квитанции отъ управленията, които получаватъ тѣзи сумми. Управлението на Д-вото казва, че имало формални квитанции у капитанитѣ на пароходитѣ, които ги задържвали у себе си и не се считали задлѣжени да ги прѣдставляватъ въ Дирекцията. Това оправдание, по нашето мнѣние, не е основателно. Ний трѣбва да задлѣжимъ г. г. капитанитѣ да се съобразяватъ съ нашитѣ закони и правилници, а не най да се съобразяваме съ тѣхнитѣ прищевки.

отъ Ст. Сърбия и Херцеговина. На такава една дѣла нѣма да биде противенъ ни единъ сърбинъ.

Русската политика отъносително нашитѣ источни едновѣрци, трѣбва да биде честна и справедлива. Ний не трѣбва да оставяме нито една държава да се възползува, макаръ би съ частъ отъ Бал. полуостровъ, да поддържа Турция въ Мала-Азия срѣщо намѣренията на Германия или Англия, а тѣи сѣщо да не оставяме Франция да заеме Сирия и Палестина, а на Италия — до Албания и най-много до Епиръ, гдѣто православното население е въ болшинство. Нека отъ мохамеданска Албания се образува особенно господарство, или пъкъ да се раздѣли между гърцитѣ, сърбитѣ и черногорцитѣ, безъ да се вмѣква каква да е европ. държава на Балканскитѣ полуостровъ.

Въ заключение остава въпроса за Бессарабия. Какъ да помиримъ ромжнитѣ съ загубата на тая областъ, което тѣхнитѣ патриоти не могатъ да забравѣхъ и което не можемъ изхвърли изъ историтѣ? Всѣкой народъ желяе обединенieto си и ний нѣмаме право да обвиняваме ромжнитѣ за това. Интересѣтъ ни е по-скоро да привлечемъ Ромжнитѣ на страната си, отъ колкото да създаваме една враждебна на Русия Румжния. Нѣкоп ще попитатъ, като отдадемъ Бессарабия на Румжнии не се ли нарушава честѣта и достоинството на Русия? Нѣ когато обединената Румжния влѣзе въ *вънѣтънъ* съюзъ съ насъ, то какво губимъ тогава? Ний ще спечелимъ дестина милиона съюзници, едновѣрци на насъ, спечелимъ Сѣверна Буковина, която до 1775 год. съставляваше частъ отъ молдовското княжество и биде завладена отъ Австрия. Въ Сѣверна Буковина има повече отъ 250,000 русии.

По повечето § § расходитъ сж прѣвишени. За по нагледно прѣдставление е изложена една таблица, отъ които се вижда, че Дирекцията е изхарчила повече 6235²⁷/₁₀₀ лева.

II. Приходъ:

По прихода на Дружеството забвѣлзахме слѣдующитъ нередовности:

а) Варненска Агенция.

Въ тая агенция се забвѣлзани нѣкои нередовности, когато е ставало конкуренция въ продажбата на билетитъ. По коносаментитъ № № 776 и 846 е събрано по-малко парц. На два пакта Варненския Градоначалникъ и др. нѣкои лица сж пактували безъ пари.

б) Бургаска Агенция.

Въ тая агенция не се водили книгата редовно. Прихода не се записвалъ своевременно и се задържвали повече дни у агента суммитъ.

в) Цариградска Агенция.

Цариградския агентинъ билъ много невнимателенъ при приеманieto на стокитъ. Отъ тѣзи невнимателностъ страда интереса на Дружеството. За потвърждение на това ще прѣдставиме нѣкои нагледни примѣри:

- 1) на ²⁵/_x 96 г. пр. 25 бали чув. за 7500 к. вм. 10000 к.
 - 2) " " " " " 107 чув. сап. " 6500 " " 8000 "
 - 3) " ⁹/_x " " " 30 вар. масл. " 3600 " " 4500 "
 - 4) " " " " " 75 кас. лим. " 2000 " " 2625 "
 - 5) " ²⁵/_x " " " 100 " " " 2500 " " 3500 "
 - 6) " " " " " 100 " " " 2500 " " 3500 "
 - 7) " " " " " 193 " " " 5550 " " 6760 "
 - 8) " ¹/_{x1} " " " 80 кас. фурм. " 5000 " " 6760 "
 - 9) " " " " " 125 кас. лим. " 3050 " " 4400 "
 - 10) " ⁸/_{x1} " " " 123 тор. стаф. " 4187 " " 6150 "
 - 11) " " " " " 100 кас. лим. " 250 " " 3500 "
- и много други.

Този агентинъ подъ прѣдлогъ: да не плаща куртажъ на разни миссии е оспорвалъ отъ Октомври мѣсецъ нѣкакъвъ си клонъ, на които клонъ е заплачено само за 3 мѣсеца 1320 бѣ л. Понсже прѣдполагаме, че този клонъ е основанъ съ цѣлъ да се взематъ двойни проценти, като се прѣкаратъ повечето стоки прѣвъ него; то въ интереса на д-вото по-добъръ е да се плаща на агенцията само условния процентъ и д-вото да не се обрка въ никакъвъ куртажъ.

Въ заключение не считаме за излишно да прѣдложиме на Управителния Съвѣтъ на д-вото слѣдующето: 1) да се задѣлжѣтъ капитанитъ на параходитъ да прѣдставляватъ въ Дирекцията квитанциитъ за фарово и карантинно права; 2) да се прѣкраги издаването на всякакви безплатни билети; 3) при приеманieto и прѣдаването на стокитъ по възможностъ да се прѣвѣрява тежестѣта имъ и 4) да се унищожатъ Цариградския клонъ на агенцията.

гр. Варна, 17 Априлий 1897 год.

Цензори: Г. Желевъ, Хр. Бѣловъ, Т. Някшевъ.

ДОПИСКА.

Сливенъ. Една всеобща въздишка се разнесе изъ четиритѣхъ краища на нещастна България! Гърдитъ на цѣлъ народъ потрѣпнахъ прѣдъ ужасящата вѣсть, за неокрачествитото злодѣйско — партизанско убийство на единъ отъ най-незлюбивитъ български сипове на обичливий, уважаващий отъ всички, *Алеко Константиновъ!*

Телеграммата на г. Такева, колкото и кратка да е, дава всекому възможностъ да си състави онова, уви! печално заключение, че убийството е било подготвено, устроено отъ засѣпени партизани противъ двамата, защото, иначе нѣмаше смисълъ да се хвърлятъ цѣлъ залпъ куршуми противъ единъ човѣкъ; но една фатална случайностъ е спасила г. Такева! Види се, провидѣнието, което колкото и малко да се грижи за човѣшкитъ неправди, като е запазило живота на г. Такева, искало е, съ това да помогне на правосъдието, (ако още сѣществуваше на тоя свѣтъ правосъдие) за да издире, излови и накаже най-строго интелектуалнитъ автори на това потрясающе прѣстѣпление!

Всичко младо, всичко мислящо, всичко честно, непокварено, неподушно, незаразено, не фанатизирано, неутроено отъ злийтъ гений на неразбраното партизанство, се възмути и възнегодува прѣдъ това хайдушко и отвратително убийство на единствениятъ български хумористъ!

Уви! Какво струва общото възмущение прѣдъ незабвнимата загуба на единъ едва проявяващъ се талантъ?!

Каква полза отъ въздишки и съболзнувания, когато, бѣднийтъ хоризонтъ на нашата млада литература, се лишава тѣй безвръменно отъ топлитъ лъчи на току-що изгрѣлата звѣздица?!

Едно фатално съвпадение! Минжлата година, когато любимийтъ ни князь бѣше по Европа, съсѣкохъ Стамболова на улицата прѣдъ очитъ на цѣла София! Тая година, пакъ когато любимийтъ ни князь пактува изъ Европа, убиватъ бѣднийтъ Алека!

Едно нѣщо неможе да си истѣлкува безпристрастнийтъ наблюдателъ въ тоя случай, защо тия пладнешки убийства добихъ право на гражданство въ епохата на „свободата и законността“, въ днитъ, когато кормило на Държавата се намира въ рѣцѣтъ на едновременнийтъ високо-благороденъ джентилменъ Дръ К. Стоиловъ, на идеалнийтъ нѣкога и непродаженъ К. Величковъ и на продаваемий се за образецъ на българска честностъ Ив. Ев. Гешевъ?!

Днесъ е фаталнийтъ день 18 Май! Въ тоя день на 1894 год. всички мислѣхъ тиранина падна, нѣма да има вече тирания!

А гдѣ остана свободата? Уви! Заманчивитъ думи: „свобода и законность“ се подиграхъ съ напсвятитъ чувства на народа! Тѣ прѣституирахъ свободата!

Стрѣвни се българско правосъдие! Стрѣвнѣте се народни измамници, защото Богъ забравя, но не забравя!...

18 Май 1897 год.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Обявява се на интересующитъ, че тегленieto на лотарията, въ полза на новопостроената църква въ с. Алваново, се отлага за 26 Октомври т. г., по причина не разпродаване на всички билети и невръщане кочапитъ на распродаденитъ отъ лицата, на които бѣхъ пратени за распродаване.

Отъ Алвановското Черковно Настоятелство.

20 ФРАНКОВИ ЛОЗОВЕ

отъ

ПАРИЖКОТО ИЗЛОЖЕНИЕ ПРѢЗЪ 1900 Г.

които важатъ за всичкитъ двумѣсечни тегления до затваряне на изложението прѣзъ 1900 г. съ печалби 500000, 100000, 10000, 5000, 1000 и 100 лева. Освѣтъ това притежателитъ на тия лозове, които ще посѣтъ изложението ще иматъ тѣвръдъ износни отетжки и улеснения

Се продаватъ по 20 лева златни.

При ДИМИТРЪ РУССЕВЪ, Варна.

3 — 1

 Въ магазинъ на Т. Герчевъ се продаватъ камъни за прицѣждане вода.

3 — 3

 Аптеката Р. Русевъ, Варна, улица „6 Септември“, има честъ да извѣсти почитаемата публика, че и тая година, както минжлитъ — ѣ пристигнахъ прѣсни минерални води.

3 — 3

МАШИНОРАБОТИЛНИЦА „БЪЛГАРИЯ“

ПАНАЛОТЪ КС. ПАНЧЕВЪ & КИРКОРЪ А. ПАРТАМИЯНЪ
ВАРНА, У УЧ., ИЛДЖЗЪ-ТАВИЯ.

Въ нашата машиноработилница се правѣтъ и поправѣтъ всякакъвъ видъ машини, именно:

Парни мѣлници, воденици, пресси за грозда и всякакъвъ видъ други пресси, ковчези (касси), парни помпи (тулумби), рѣчни помпи, пармакѣци, врати жельзани и измѣяни, жельзани сионици, разни други такива за свѣрзване на покриви и пр.

Поправки на параходи и парни котли (казани) сжио и правяние на катери и пр. и пр.

Работа бърза и солидна. Цѣни умѣренни.
20 — 14

ГОЛѢМА ГЕРМАНСКА ДЪРЖАВНА ЛОТАРИЯ НАЙ ГОЛѢМА ПЕЧАЛБА

 625,000 ЛЕВА

близкото тегление на ²⁸/₂₉ Май н. г. Отъ 70000 билета 35000 печелятъ.

Оригинални Лозове. ¹/₁, ¹/₂, ¹/₄, ¹/₈

при

Димитръ Русевъ, Варна.

2 — 2

ОБЪЯВЛЕНИЕ. БЪЛГАРСКОТО ВИНАРСКО ДРУЖЕСТВО „ГРОЗДЪ“ ВЪ ГР. ВАРНА.

 ДАВА ПОДЪ НАЕМЪ

6 стаи и градина за прѣвъ сезона на морскитъ бани. Зданието е на разстояние отъ банитъ и града на около 300 метра, на пѣтя за Евксиноградъ.

Желающитъ да ги наематъ се умоляватъ да се отнесѣтъ до Дружественната Кантора въ Варна.

3 Май 1897 г. Отъ Управ. Съвѣтъ.

2 — 2

СТРАЖЕ-МАХЛЕНСКО ЧИТАЛИЩЕ „СЪГЛАСИЕ“
ГР. ШУМЕНЪ.

ИЗВѢСТИЕ.

Настоятелството на Страже-Махленското Читалище има честъ да извѣсти на интересующитъ се лица, че резултата отъ теглената му на 25 Мартъ лотария е слѣдующия:

№ на билета	Печалба		№ на билета	Печалба		№ на билета	Печалба	
	лева	ст.		лева	ст.		лева	ст.
13	2	50	570	2	50	971	2	50
31	2	50	605	2	50	1029	5	—
42	5	—	658	2	50	1032	10	—
81	7	50	663	7	50	1059	25	—
119	5	—	693	5	—	1091	5	—
110	5	—	692	2	50	1106	5	—
140	2	50	717	2	50	1083	2	50
155	2	50	730	2	50	1175	5	—
151	2	50	739	7	50	1248	25	—
193	5	—	774	2	50	1277	10	—
221	10	—	790	2	50	1293	2	50
256	5	—	801	2	50	1298	2	50
358	2	50	821	2	50	1328	2	50
394	2	50	843	100	—	1384	10	—
403	2	50	901	5	—	1395	10	—
517	2	50	940	7	50	1421	5	—
570	7	50	953	2	50			

Забѣлѣжка 1. Печалбитъ споредъ издадената лотария сж намалени на половина, тѣй като отъ всички билети се продадохъ ¹/₂. Слѣдователно, за да не се отлагаше за по дълго врѣме, настоятелството рѣши тегленieto ѣ.

Забѣлѣжка 2. Печалбитъ ще се предаватъ до Августъ мѣсецъ, слѣдъ този срокъ оставатъ за полза на читалището, за това умоляватъ се интересующитъ лица да си испратѣтъ билетитъ срѣщу горѣбѣвениятъ номера.

Отъ Настоятелството.

3 — 2

ПЕЧАТНИЦА „ВЗАИМНОСТЪ“ — ВАРНА.

Като се даде на Румжния срѣдната частъ на Басарабия, въ която руситъ не сж повече една пета частъ отъ населението, Руссия може да задържи за себе си на сѣверъ Хотимския оирѣтъ, населенъ съ червено-руси, а на югъ окрѣжитъ: Аккермански, Измаилски и Бендерски. Освѣтъ това ний можемъ да се съгласимъ съ румжнитъ, да ни отетжнѣтъ Сѣверна Добруджа. Двѣтъ страни на устията на Дунава по този начинъ ще бѣдѣтъ въ рѣцѣтъ на Руссия. По такъвъ единъ начинъ ний ще се доближимъ до България, която за въ бѣдѣще нѣма да играе дволична роль относително Руссия; освѣтъ това и австрийскитъ воененъ флотъ по Дунава, който сега се увеличава, ще бѣде прѣграденъ входа му въ Черно-море. Като спомогне за пълното обединение на Румжския народъ, Руссия заслужава, не само отъ негова страна, нѣ и отъ страна на всичкитъ народи на Православния Истокъ, славяни и румжии на Австро-Маджария, най-голѣма благодарностъ и отъ всички свободолюбива Европа. Нѣ какво ще бѣде въ тоя случай положението на австро-маджаритъ? — Да се създаде единъ балканскій съюзъ отъ обединенитъ държавници: Гърция (6 мил.), Сърбия и Черна-гора (6¹/₂ мил.), България (4 мил.), Румжния (10 мил.) и Тракия (до 2 мил.), ще рече да се спечели за Руссия повече отъ 27 мил. не само върни, нѣ и естественни съюзници, които за винаги ще съединѣтъ сѣдбата си съ Руссия.